

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Intre bine și rău

De ION AGĂRBICEANU

Ne mirăm cu toții, pentru ce binele, adevărul și dreptatea sporesc așa de greu pe pământ. Pentru ce chiar creștinismul, care lucrează cu putere de sus, nu a putut încă să schimbe fața lumii? Pentru ce răul în luptă cu binele, este încă biruitor pe pământ?

Mirarea și întrebarea noastră are mult temei. Într'adevăr de când este om în lume și în familie și în școală, omul n'a fost îndemnat decât la bine. Învățători ai răului n'a plătit nimeni nici-odată. Dela începuturile lumii până azi cu toții ne silim să sămănăm numai sămânța binelui; sămânța grâului curat, iar nu a neghinii și a buruienilor. Din cele mai vechi timpuri, oamenilor li-s'a propovăduit să nu ucidă, să nu fure, să nu trăiască în fărădelegi, să nu asuprească pe deaproapele. Numai părinți cu totul nelegiuți pot învăța pe copiii lor să fure ori să pună foc. Și numai drojdia oamenilor întemeiază școli în cari se învață, cum se fură banul din buzunarul vecinului, sau cu ce unelte se pot sparge casele de fier.

Dacă în loc de sămânța binelui s'ar fi sămănat în lume sămânța răului, azi poate n'ar mai fi fost oameni în lume, s'ar fi sfâșiat unii pe alții ca fiarele cele sălbatice, ori poate și mai rău, dacă vedem că cu toată propovăduirea binelui și a dreptății, răul este încă așa de mult pe pământ.

De vină nu este propovăduirea cea bună; nu ea este prea slabă, ci răul din noi este prea mare. Pentru că răul din lume isvorește din noi înșine. Omul e mai gata să facă răul decât binele; să se lase condus de patimile sale în loc de virtuți; să asculte mai mult de legea trupului decât de legea minții.

Biruința binelui în lume atârnă de biruința lui în fiecare din noi. Sămânța bună trebuie să incolțească și să crească în noi înșine. Învățătura bună nu e destul să fie auzită pentru a schimba pe om, ci trebuie să fie urmată în viață.

Mântuitorul ne-a arătat, că din pricina patimilor noastre, din sămânța aruncată de bunul Sămănător numai una a căzut pe pământ roditor și a adus roade cu sutele.

Nu trebuie însă să credem, că neamul omenesc e osândit să nu birue niciodată răul din sine. Acest rău e de cele mai multe ori nu patimă învechită, ci pornire rea, sau lipsă de desăvârșire. Biruința binelui din noi și din lume va veni atunci, când fiecare va sta împotriva îndemnului rău din el însuși și va nizuși la fapta bună. Iar lucrul acesta e cu putință, dacă voim din toată inima, și dacă știm să ne lepădăm de plăcerile rele și trecătoare. Putem face așa mai ales noi creștinii, cari avem făgăduit și ajutorul lui Dumnezeu în lupta dintre bine și rău.

Salarizarea preoților și a cantorilor

Un vechiu cetitor al nostru, plugarul Gheorghe Cupcea din Brebul Maramureșului, ne scrie o scrisoare, pe care o dăm mai la vale în întregime, arătându-ne la sfârșit și părerea noastră. Iată scrisoarea aceasta interesantă:

„De mai multeori și în mai multe gazete am citit despre marea nedreptate ce se face la salarizarea preoților și că numai cantorii ardeleni nu sunt salariați. Am vorbit cu mai mulți preoți și cantori, și mi-au spus, că nu primesc nici un fel de leafă, nici dela stat, nici dela popor, și astfel trăiesc în cea mai mare mizerie. Când cer dela popor, acesta zice că-l plătește statul, și nu le dă nimic. Când cer dela stat, acesta li tot amână să mai aștepte.

„Iacă se împlinește cu privire la domniile preoți hora către calul cu doi stăpâni:

Hi la deal și hi la vale,
Că n'am fân să-ți dau pe cale
Mâni și-e frate-meu stăpân,
El și-a da ovăs și fân.

„Propunerea mea ar fi, ca preoții și cantorii să fie salariați sau în întregime de stat, sau în întregime de popor.

„Să trăiască din ecleejii, din patrafir și din lucru dela popor. Preotul la altar să slujească și de acolo să trăiască. Preotul să îndestulească poporul cu cele de lipsă spirituale, iară poporul să îndestulească pe preot cu cele de lipsă materiale. Căci cu cât

este mai mare sufletul decât trupul, cu atât este mai mare păstorul sufletesc decât cel trupesc. Pe păstorul trupesc, pe cel care ne paște vitele, îl plătim cinstit. Pe păstorul, care ne paște sufletele, să-l plătim și mai cinstit, ori numai noi, ori apoi numai statul. Doresc să înceteze odată plângerile dintre preoți, cantori și popor.

Am publicat în întregime scrisoarea badei Gheorghe din Breb. Scrisoarea e scrisă cu mâna sa bătrânească. Am publicat-o, ca să vadă și domniile dela conducerea fărăi păreriile unui plugar de dincoace de munți, a unui plugar crescut în umbra bisericii.

Însă badea Gheorghe uită ori nu bagă de seamă, că în toate statele, chiar și în cele mai necredincioase, statul contribuie cu câte o anumită sumă la susținerea preoților, deoparte fiindcă preoții sunt acela, cari în credința, bunele moravuri și cinstea în popor, iar de alta pentru că în unele parohii mai mici preoții n'ar putea trăi fără congrua.

Dacă n'ar fi preoții noștri însurați și cu câte o droaie de copii după cap, am primi bucuroși propunerea badei Gheorghe, pentru că un preot bun trăiește și în vârful muntelui, ca și în mijlocul mării. Intre împrejurările noastre însă, cu preoții noștri necăjiți, cari au familii mari, și parohii mici și mărunte, cu ecleejii slabe și cu venituri după patrafir de 200—300 lei la an, și cu un popor: care nu vrea să-i facă nici o zi de lucru, statul este dator să-i ajutore. Să-i ajutore însă pe o formă, nu așa cum era s'o facă anul acesta, adică celor ortodocși fiindu-le mumă, iară celor uniți ciumă. A face deosebire între fiii aceluiaș părinte, și această deosebire să o facă însuș părintele, în cazul nostru însuș patria, este un lucru necinstit și păcătos.

Propunerea badei Gheorghe apoi ar mai fi bună pentru un popor înțelegător cum e Sasul, care cu aceea se mândrește și se fălește, cu cât este provăzut mai bine preotul său. Pe când la noi, oamenilor le este ciudă când își văd preotul în stare bună. Și mai e bună propunerea badei Gheorghe pentru vremurile acelea când cei mai mulți preoți ai noștri vor fi neînsurați. Iar dacă ține mult necazul de acuma, tinerii teologi se vor și gândi mai serios la această stare, care se numește celibat.

Noul ministru al Ardealului. În locul dlui Dr. Valer Pop, fost ministru al Ardealului, a fost numit cu titlul de subsecretar de stat dl dr. Coriolan Tătaru, profesor universitar la facultatea de medicină a universității din Cluj și președintele comisiei interimare al municipiului Cluj, iar președintele al comisiei interimare dela Cluj dl general Dănilă Pop. Sincere gratulări!

Nerecunoștința

În evanghelia din 17 Ianuarie ni-se povestește, cum Domnul nostru Isus Hristos a vindecat zece bărbați leproși, dintre cari însă numai unul a venit să-i mulțumească, și nici acela nu era Evreu, ci Samaritan. Amărit în inima sa i-a zis deci Isus: »*Au nu zece s'au curățit? Nu s'a aflat să se întoarcă să dea mărire lui Dumnezeu fără numai acest străin*» (Luca 17, 17—18)?

Când a spus Domnul nostru Isus Hristos aceste cuvinte, abunăseamă, că i-au venit în minte cuvintele dela Isaia prorocul: »*Cunoscut-a boul pe stăpânul și asinul ieslea Domnului său, iară Israel nu m'a cunoscut pe mine*» (1, 3). Și abunăseamă, că tot atunci și-a adus aminte și de felul cum îl va răsplăti și pe el cu scui-pări, bătaii și răstignire pe cruce. Cu toate acestea însă din cuvintele lui nu mânia ci blândețea se vede: »*Au nu zece s'au curățit? Nu s'a aflat să se întoarcă să dea mărire lui Dumnezeu fără numai acest străin?*»

Aceeaș bunătate și blândeță se vede și din cuvintele sfântului apostol Pavel, care ne îndeamnă, în epistola sa către Coloseni, 3, 15, 8, zicând: »*Și să fiți mulțămitori*», iar la Efeseni 5, 20 continuă: »*mulțămind pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Isus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui*». Dumnezeu — spune sf. Ambroziu — de aceea a făcut trupul omenesc din pământ și nu din aier, aur, marmură sau alte pietrii scumpe, pentru că a voit, ca omul să învețe recunoștința dela mamă-sa pământul, fiindcă pământul înmulțește sămânța primită, pe când celelalte materii pomenite n'au această însușire.

Lumea însă nu ascultă poruncile și sfaturile Domnului, ci rămâne totdeauna nerecunoscătoare, cum a fost și mai înainte. Oâteva pilde, aduse numai așa la întâmplare, ne vor dovedi pe deplin aceasta. Marii și vestiții conducători de oaste ai Grecilor celor vechi, Aristide, Miltiade și Themistocle, cari în veacul al cincilea înainte de Hristos și-au apărat cu atâta vitejie patria împotriva Persilor, au fost părți de către compatrioții lor, că și-ar fi tradat țara și au fost osândiți la șurghiun, adică la părăsirea patriei lor. Phochion, un tot pe atât de vestit conducător de oaste, a fost osândit la moarte și în anul 317 înainte de Hristos a fost silit să bea otravă, cu toate că era bătrân de 80 de ani. Aceeaș soartă amară a avut-o și Socrate, cel mai mare filosof al Grecilor și peste tot al lumii întregi.

Poate-se oare o mai mare nerecunoștință decât aceea cu care au răsplătit Evreii pe prorocii lor, dupăcum atât de frumos le-a spus-o înainte de moartea sa sfântul și întâiul martir, arhidiaconul Ștefan, zicând: »*Pe cari din proroci n'au prigunit părinții voștri? Și au omorât pe ceice mai înainte vestiau venirea celui drept, ai căruia vânzători și ucigători acum v'ati făcut voi*» (Faptele apostolilor 7, 52).

Aceeaș răsplată au avut-o și Isus cu toți apostolii săi, afară de sf. Ioan, care însă și el a fost aruncat în căldarea cu ulei fierbinte însă stăpânul său atotputernic l-a scăpat de moartea sigură, fiindcă îi făgăduise, că nu va muri cu moarte silnică.

Columbus, care a făcut patru mari călătorii pe mare și a descoperit mai multe insule minunate și chiar și America, a fost acuzat cu mai multe păcate și a fost adus legat în fiare în Spania, unde a murit, uitat de toată lumea, în cea mai mare mizerie și sărăcie, la anul 1506.

Sfânta Elisabeta de Turingia, fata fostului rege ungar Andrei II, s'a îngrijit în vremea toametei celei mari, care a cuprins în anii 1224 și 1225 Germania, zilnic de 900 de săraci și a făcut și un mare spital pentru oamenii săraci. Bărbatul ei a plecat să cucerească pământul sfânt și a murit pe drum. Fratele bărbatului ei, un principe cu numele Enric s'a înstăpânit numai decât asupra tronului, desmoștenind pe fiul Elisabetei, iar pe văduvă a acuzat-o, că prin milostenia ei a sărăcit țara. A isgonit-o deci din castel și chiar și din țară și i-a luat toate moșiile. Ca cerșitoare a umblat din casă în casă, ținând de mână cei trei copilași ai ei, dar nicăiri n'a primit milă, ba a fost isgonită chiar și din spitalul pe care l-a întemeiat. În urma acestor mari mizerii s'a îmbolnăvit și, cu toate că mai târziu i-s'a făcut dreptate, a murit, în vârstă de 24 ani, în anul 1231, adică înainte cu 700 ani.

În schimb avem atâtea pide frumoase despre animale, cari s'au dovedit foarte recunoscătoare. Un sclav cu numele Androcle a fugit — dupăcum ne povestește scriitorul latin Aulus Gellius — dela stăpânul său, ascunzându-se într'o peșteră din Africa. În aceea peșteră veni un leu, care nu numai că nu l-a atacat ci scâncindu-se i-a arătat laba, care era străpunsă de un ghimpe cumplit. Androcle i-a scos ghimpele, iar leul l-a nutrit în schimb cu carne. Nu peste mult s'a făcut o vânătoare, în care a fost prins atât Androcle cât și leul și aduși la Roma. Androcle a fost judecat la moarte prin fiare. Adus în circ, întâmplarea a făcut, ca să fie aruncat tocmai înaintea aceluia leu, căruia i-a scos ghimpele din picior. Leul, oricât de flămând era, nu numai, că nu l-a atăcat, dar i-s'a așezat la picioare lingându-i-le, iar oamenii, văzând minunea, au cerut, ca atât Androcle cât și leul să fie numai decât eliberați, ceea ce s'a și întâmplat.

Ași mai putea înșira atâtea alte recunoștințe de ale câinilor, despre care toată lumea știe, că sunt cele mai recunoscătoare animale, dar le las deoparte și constat numai atâtea, că ne-am putea rușina cel puțin de aceste animale dacă nu ne e rușine nici de Dumnezeu nici de oameni.

Să-mi fie îngăduit a înșira între nerecunoscători și pe acei cititori de gazete, cari citesc de ani de zile această gazetă și se hrănesc din ea, iar când e vorba de plăta se fac surzi, ba chiar obraznici, răspunzându-ne în mod cât se poate de mojicesc. I-am hrănit atâtea ani de zile cu tot ce am avut mai bun, iar acuma, în aceste zile grele, prin neplătirea abonamentului, omoară această gazetă.

Putem deci zice și noi cu Domnul nostru Isus Hristos: »*Au nu zece s'au curățit? Au nu atâtea mii de inși?*» Dară

cel nouă unde sunt? Dară celelalte mii unde sunt? Ori doară să ne mângăiem și noi cu cuvintele lui Isaia prorocul: »*Cunoscut-a boul pe stăpânul și asinul ieslea Domnului său, iară Israel nu m'a cunoscut pe mine*».

Părintele Iuliu

S'a preoțit și calugărit fostul moștenitor de tron al Saxoniei

Saxonia este o țărișoară în Germania, al cărei fost moștenitor de tron s'a preoțit și calugărit nu de mult. El se numește astăzi P. Gheorghe S. I., ceea ce înseamnă Părintele Gheorghe din Societatea lui Isus (iezuit). Un redactor al unei gazete germane întâlnindu-l, l-a întrebat, ce l-a îndemnat la aceasta. Părintele Gheorghe i-a răspuns următoarele:

Părinții mei m'au crescut într'un duh cât se poate de religios. În marele războiu m'am luptat vitejește. Fiind într'un rând chiar în linia de bătaie dimpreună cu regimentul 104 de Chemnitz, am avut prilej să cunosc bine atât sufletele soldaților cât și ale ofițerilor. Încă acolo am început a vedea nimicnicia lumii acesteia și deșertăciunea ei. După revoluție a urmat detronarea tatălui meu și nimicirea titlului meu de moștenitor al tronului. A trebuit deci să iau și eu o hotărîre oarecare, de a mă face cumva folositor poporului din care fac parte. În 1918 m'am înscris la drepturi, cari nu mi-au plăcut. În schimb teologia a început să mă atragă tot mai mult. În 1919 m'am înscris la teologie. În 1924 episcopul Schreiber m'a hirotonit de preot pe mormântul sf. Hedviga, în apropierea castelului meu părințesc. Îndată după hirotonire am fost numit preot într'o parohie din Silesia. Pe urmă, văzând că nicăiri nu m'ași simți mai bine ca într'o mănăstire a călugărilor iesuiți, m'am înscris în acel ord, făcând noviciatul. Superiorii mei mi-au făgăduit, că mă vor lăsa și de aici înainte să fiu paroh, îngrijindu-mă de sufletele credincioșilor din oarecare parohie.

Din aceste declarații ale fostului moștenitor de tron al Saxoniei se vede, că el este foarte mulțumit și fericit, și că îi place foarte mult preoția și calugăria.

Cetitori acestor șire rămânem însă adânc impresionai de această mare schimbare în viața celui ce a fost oarecândva moștenitorul de tron al Saxoniei.

Încă un plan grozav al bolșevicilor

Toată lumea știe că bolșevicii din Rusia sunt de vină că s'au ieftinit bucatele. Ei au făcut adică un plan de lucru, după care în cinci ani ei singuri sunt în stare să hrănească lumea întreagă cu bucate. Trei ani au trecut dela urzirea acestui plan și iată că o parte din plan și-au împlătit-o.

Al doilea plan al lor, început înainte cu doi ani, este să-și facă atâtea fabrici încât să poată providea întreagă Europa cu mașinării. Acest plan încă nu l-au putut împlăti deplin, pentru că n'au bani destui, dar în cei doi ani trecuți au întemeiat de fapt o mulțime de fabrici, de 3—4 ori mai multe decât aveau. La conducerea acestor fabrici au chemat tot ingineri din Germania, cari lucrează și acuma din greu la fabricarea mașinilor.

Al treilea plan al lor, pe care tot în cinci ani au de gând să-l împlătească, este acela de a-și face cea mai puternică armată din lume, provăzută cu cele mai perfecte arme de atac și de apărare. Acest plan încep a-l îndeplini anul acesta, ridicând tot felul de fabrici de arme și de muniții în regiunea râului Volga și a munților Urali.

Cu planul cel dintâi vreau să nimicească țările agricole, cu al doilea țările industriale, iară cu al treilea să cuprindă întreaga lume făcându-o bolșevică.

Toate sunt bune și frumoase, chiar și aceste trei planuri ale bolșevicilor. Și omenește vorbind nu-i cu neputință să le înfăptuiesc: mai ales că ei nu-și plătesc muncitorii, numai cu halne, cortel și mâncare, căci la ei toată lumea e rob, mai rob ca pe vremea Egiptenilor și a Romanilor. Un lucru însă l-au uitat, au făcut socoteala fără Dumnezeu, ba chiar împotriva lui. Iar acel Dumnezeu, pe care-l baijocoresc, ale cărui biserici le aruncă în aler cu dinamită și pe ai cărui preoți îi întemnițează și omoară, nu le va ajuta să-și poată înfăptui planurile.

O nouă rugare a Papei. Sf. Părinte dela Roma a publicat în ziua de Crăciun o scrisoare către toți creștinii din lume, arătând că la săbătorul ecumenic din Efez, ținut înainte cu 1500 ani, s'a arătat învățătura bisericii în ce privește unirea ipostatică a firei dumnezeiești și omenești în Domnul nostru Isus Hristos, că Maica Domnului este Născătoare de Dumnezeu și că episcopul Romei adică Papa dela Roma este păzitor al credinței, urmașul sfântului Petru și mai mare peste episcopii lumii. În legătură cu aceasta sf. Părinte al creștinătății roagă pe Născătoarea de Dumnezeu, să îndrepte mințile acelor care au părăsit dreapta credință și să le întoarcă sufletele către una, sfântă, catolică și apostolică biserică.

O mare nenorocire în casa Papei. Când vorbim de casa Papei dela Roma, să nu ne închipuim o casă iacășă, ci una foarte mare, cu mii de camere și cu mai multe ogrăzi. Într'una din aceste sale mari, în bibliotecă, adică unde se păstrează cărțile și scrisorile vechi, plafonul s'a prăbușit, omorând cinci oameni, între cari și pe bibliotecarul și umplând de dărâmatul cărțile. Spre fericire dintre cărțile cele scumpe nu s'au nimicit decât foarte puține și nu cele mai scumpe.

Binecuvântarea bisericii din Lunca

Popor darnic și jertfitor. Preoți harnici și sânguincioși. Zidire frumoasă și încăpătoare. Cor minunat, condus de preotul. Laudă tuturor

Lunca este comuna care se numea pe vremuri Uifalău, din apropierea Reghinului, pe drumul ce duce dela Reghin la Teaca, în districtul protopopesc Teaca, județul Mureș. Această puternică parohie unită n'avea decât o veche biserică de lemn, cam de 150 ani, care nu-i mai încăpea pe credincioși. În anul 1923 credincioșii, ascultând de sfaturile fostului lor paroh Onoriu Savu, au făcut o repartiție de 350 mii lei, pe cari l-au depus la banca „Mureșana” din Reghin. Noul preot Ioan Borza a mai făcut noi repartiții, adunând încă 250 mii lei.

Având atâția bani la îndemână și știindu-și biserica din cale afară prea slabă, credincioșii, în frunte cu preotul, au hotărât, la începutul anului trecut, că primăvara se apucă de zidirea bisericii. Și planul și l-au dus în deplinire, iară astă toamnă biserica a fost terminată.

Biserica e una dintre cele mai frumoase din părțile acelea. Are două turnuri de câte 28 metri și o cupolă de 22 metri de înaltă. Baza bisericii este în forma crucii și este zidită în stil curat bizantin. A zidit-o arhitectul din Reghin Adolf Göllner. Pictura a făcut-o pictorul Laurențiu Moldovan, fiul părintelui ortodox Iuliu Moldovan din Laslăul român, un fost elev al școlilor din Blaj, care și-a dat toată silința ca icoanele să placă nu numai credincioșilor ci și străinilor, cari toți recunosc că pictura este ținută în stil bizantin și este cât se poate de bine reușită. Zugrăvitul păreților l-a făcut dl. Al. Ovări din Teaca, iar lemnul iconostasului l-a lucrat dl. I. Nagy din Teaca. Toate sunt foarte bine reușite. Insaș biserica, fără înfrumusețarea lăuntrică, a costat nu mai puțin de un milion 250 mii lei.

Înșirăm aici și câteva daruri mai de seamă. Dl. Dr. Ioan Vescan, fost prefect al județului Mureș, a dăruit cam 20 mil de lei, credinciosul Ilie Pop a cumpărat un clopot în greutate de

225 kilograme cu 18 mii lei. Dl. Dr. Iuliu Hațiegan, fostul ministru al Ardealului, a dăruit 5 mii lei. Dl. Al. Damian, învățător pensionar, a cumpărat o frumoasă candelă; dl. Ioan Holcă a dăruit una mie lei. Dnii Ioan Nistor primcurator, curatorii Ștefan Moldovan, Toma Pasidea, Florea Jiteș și credincioșii Gh. Moldovan și T. Hurghiș au cumpărat un frumos candelabru cu 3 mil lei. Nistor Crăciun a procurat tetrapodul de închinare în nale (troița), iar cele două troițe din tinda femeilor le-a procurat Simion Nistea și soția, iar a doua Lucreția Mera n. Dalnoki. Femeile din Reuniune, pe lângă un rând de odăjdii cu 12 mii lei, au împodobit-o frumos și bogat cu covoare și haine în preț de 5 mii lei. Unele au dat mai mult, altele mai puțin, după puteri, dar vorba e că nici una n'a rămas fără să dea ceva. Zaharie Șulea a cumpărat două feșnice pe masa altarului cu 1200 lei. Preotul a reparat pe spesele sale casele parohiale și a mai dăruit și 6 mii lei. Notarul comunei a dăruit 4 mii lei. Arhitectul A. Göllner a dăruit 10 mii lei. Să nu uit a pomeni și truda fostului deputat Dr. Ioan Bozdoc, care pe lângă alte multe a câștigat lemnele de zidire în preț de 10 mii lei.

La primăvara viitoare biserica va fi sfințită prin Preasfinția Sa Dr. Iuliu Hossu al Gherlei, care a și făgăduit că va sfinți biserica din Lunca. Neavând însă oamenii unde se închina, în ziua de anul nou biserica a fost binecuvântată deocamdată de preoți.

La binecuvântare n'a luat parte pr. protopop din Teaca Dionisiu Decei, cu toate acestea însă binecuvântarea a reușit peste așteptare, prin bunăvoința preoților Vasile Damian din Băița și Iuliu Dorgo din Logig. Acești doi preoți, dimpreună cu preotul local, au spovedit pe toți credincioșii parohiei, începând cu copiii

Foița „UNIRII POPORULUI”

Când eram dieci în Blaj

Amintirile Părintelui Nicolae Coroiu din Bucium-Șasa, vechiu elev al școlilor din Blaj

Publicate de A. MELIN

Timoteiu Cipariu

Profesorul nostru Gheorghe Rațiu dela primare ținea în căsătorie pe nepoata învățatului canonic Timoteiu Cipariu și erau așa-zicând o familie. Vestitul cărturar pătimia de-o boală de stomac și își ducea zilele cu „apă amară” de leac, din hotarul comunei Tiur.

Într'o zi Domnu' Rațiu îmi dă niște sticle goale și mă trimite, sub conducerea unui sătean din Tiur, să aduc apă vindecătoare pentru „Măria Sa”. La fântână nu se putea să nu gust și eu din apa fermecată. Insaș abia am apropiat-o de vârful limbii și am strămbat din nas ca de pelin, aducându-mi aminte de povestea cu „Cămașa fericitului” din Legendarul nostru, în care se spunea, că fericire adevărată pe pământ nu este, nici la mari, nici la mici. Și mi-am zis:

— Măria Sa Cipariu este astăzi cel mai învățat Român din toată țara și din toată lumea, că l-a mers vestea peste țări și mări. Insaș

dacă bea asemenea amărăciune, fericit nu poate să fie...!

Și măcar că eram copil, tare mi-a mai fost milă de un asemenea om, pe care la București, la Viena, la Berlin, la Roma și chiar și la Petersburg, îl cunoșteau și-l prețuiau mai bine ca la Blaj, că altfel de ce să plece la drum un neamș vestit ca Mommsen, care venise, cale lungă, să-l facă văzută?

Măria Sa era om pușintel la trup și gâlbincios la față, care și vara, în luna lui Cup-tor, stătea lungit pe divan, înfășurat în blana canonicală din piele de urs alb, cum aveau toți canonicii din Blaj pe vremuri. Suferia de frig și'n căldurile celea mai mari, și din blană abia i-se vedeau brațele, în cari ținea bucoavnele, și ochii arzători ca de jăratec. Și dintre bucoavne și anelecte nu putea să-l turbure nimenia, oricine ar fi fost.

Eu l-am adus apă amară de multeori și totdeauna îmi era jale, că un om atât de vrednic și de vestit se chinulește cu asemenea băutură.

Dela o vreme Domnu' Rațiu mi-a dat tovarăș la apă pe un coleg cu numele Gheorghe Rusu, de care nu-mi mai amintesc de unde era? Din Șpălnaca? Din Găbud? Nu știu. Știu însă că era mult mai mare decât mine și mai gros. Umbra încet și cu capul în pământ ca un moșneag. Uneori, când treceam peste zăvolul de sub coasta Clufudului sau prin „berc” cum se spunea, îl întărltam la trântă

și, așa burduhănos cum era, într'o clipă îl lipiam la pământ, de icnia. Spre fântâna cu apă amară rămânea tot în urmă, iar în Tiur trebuia să-l aștept și să-l apăr de câni. Purta niște cizmoace largi și înalte până din sus de genunchi, ca Honții din Bălcaciu. Se dau câni la el ca la urs și dacă nu-i purtam de grijă odată îl cocoloșiau potăile. Avea noroc cu cizmele că altfel harcea-parcea îi făceau „cioarecii”.

Într'o zi când ne întorceam dela fântână se împiedecă namila de Rusu și sparge sticlele cu apa de leac. Îmi venia să plâng de necaz, știind că a doua zi Măria Sa Cipariu nu va avea apa atât de trebuincioasă. Să ne întoarcem, să luăm alta, nu mai aveam curaj, că se înnoptase.

— Bată-te pustia Honțule, i-am zis; cu ce obraz ne înfățișăm noi la Măria Sa?

El dete din umeri, ridicându-și turecii și am plecat spre Blaj, plouați, ca după o grozavă nenorocire.

A doua zi am rugat pe clasistul nostru să-mi dea alt tovarăș la fântână.

— De ce, mă Ponorene?

— Păi nite, Domnule Profesor! Rusu are prea mari „viței” și prin Tiur eu trebuie să-l apăr de câni!

— De ce viței vorbești, mă?

— Cismele, Domnule Profesor! Cismele, că fiecare e din câte-un vițel întreg. Abiașle tărăle. Și mai și tace tot drumul ca un mut.

de școală, și anume 470 persoane, cari s'au și cuminecat în ziua binecuvântării.

Au slujit cei doi preoți mai sus pomeniți, iară păr. Borza din Lunca a condus corul sătenilor, pe care Sf. Sa l-a învățat, începând cu luna August, în toată seara. Și nu este lucru ușor a învăța și a conduce un cor de 40 persoane, tineret și căsătoriți. Păr. Borza a reușit s'o facă și aceasta, și anume Sf. Sa a cântat cu sătenii săi liturghia păr. profesor Cherebeșiu în două voci, iar priceasna și câteva colinde în patru voci. Sf. Sa a muncit 5 luni de zile câte 2 ore în fiecare seară și iată că a reușit să dovedească cumcă dacă este voință, toate se pot face. Ce bine ar fi dacă ar trudi în forma aceasta și alții! Poporul i-ar cinsti și ar ținea la ei, ca la lumina ochilor, pentru că ar vedea că lucră pentru parohie, iar nu pentru sine.

După toate acestea ce să zicem alta decât că dela Lunceni ar putea lua pildă și alte parohii. Iată ce au fost în stare să facă o mână de oameni, fără cerșitorie, fără această rușine mare a zilelor noastre, numai cu puterile proprii! Să mai auzim și altădată de bine!

Cineva.

Sfințirea bisericii din Ghida

Credincioșii români uniți din Ghida, dieceza Orăzii, jud. Bihor, în frunte cu bătrânul dar bunul lor părinte sufletese Vasile Terdic, văzând că biserica lor, casa lui Dumnezeu, în cele ale curățeniei nu corespunde prescrierilor legilor bisericești, au hotărât în vara trecută, ca să-și renoveze (repareze) biserica. S'au apucat deci de lucru. Au curățit, vărut pe dinăuntru și pe din afară, au reparat-o și au reînnoit casa lui Dumnezeu și au făcut-o ca pârharul festind turnul și reînnoindu-o, cum se cade și au înfrumusețat-o ca pe o mireasă.

Sfințirea respective binecuvântarea acestei biserici înalt Preasfinția Sa Arhi-Episcopul Dr. Valeriu Traian Frențiu din Oradea a încredințat-o Reverendisimului Domn Arhidiacon Antoniu Bălibanu, protopopul districtului Marghita. Părintele Bălibanu în 15 luna tre-

Se uită tot la picioare și tot acață câte rădăcini toate. Dă'n gropi de teleu ce este. Am vărsat cu el scumpete de apă și am spart și sticlele. Ce-o gândi Măria Sa Cipariu de noi?

— Și pe cine-l vrei, Coroile?

— Să-mi dați pe Pitic, că-i Moș de-ai noștri și sprinten ca o svărlugă.

— Amin! — zice Domnu' Gheorghe Rațiu.

Cu Pitic am și făcut ispravă. Ne-am croit niște saci de spate sau „bornele“, cum purtau catanele împărătești, și am așezat sticlele în „gledă“ cu dopurile în sus, iar mâinile ne-au rămas libere, să ne putem război cu câni. Pitic avea o praștie, ca David când a răpus pe Goliat, și era vai și amar de câni Tiurenilor cari mai râvniau la nădrăgușii noștri! Tot al doilea era schiop și cu botul umflat, de pietrele lui Pitic sau de prăjina mea, la care li spuneam „Ghioga lui Briar“ după poezia lui Vasile Alexandri. Iar Măria Sa Cipariu avea totdeauna apă proaspătă și la timp. I-o aduceam cu bucurie că ne grăia prletinește și ne da pișule.

Intr'un rând când venise tata la mine, Măria Sa a pețit să i-l duc să-l văză, căci îl cunoștea dela adunarea de pe Câmpia Libertății din 1848. Tata fusese cu legionarii lăncului și știa spune multe. Iar Măriei Sale îi plăcea mai ales să-l asculte grăind Moșește și îi însemna cuvintele în caetele sale. După ce au povestit multe împreună, au eșit amândoi în grădina liceului deasupra Câmpiei și au

cută 1931 a făcut destul acestei delegări binecuvântând reînnoitul lăcaș a lui Dumnezeu cu ajutorul părinților, M. On. Domni Vasile Terdic tată și Alexandru Terdic fiul preotului din Petreu. Predica a rostit-o părintele Arhidiacon Antoniu Bălibanu. O predică foarte instructivă și de tot bine predată. Sfânta biserică fiind tixită de credincioși, aceia sorbiau cuvintele părintelui Arhidiacon Bălibanu. Au luat parte și mulți neuniți la aceasta sfințire, cărora li-au plăcut foarte mult toate cele spuse de părintele Arhidiacon Antoniu Bălibanu și au mers la ale lor acasă cu cele mai bune impresii și învățături.

Delabărcău.

Știri din comuna Vintire

— Ajutorarea celor lipsiți. Pomul de Crăciun —

Comitetul de conducere al „Agrului“ din comuna Vintire, intrunindu-se în ziua de 13 Decembrie 1931 într'o ședință extraordinară, la care a luat parte președ. Ioan Junc, vice președintele Gheorghe Cioca, casierul Ivantie Dărăban, membri: Iosif Cioca, Mihai Superar și preotul Virgil Muntean, a hotărât ca ce sfintele sărbători ale Crăciunului să se colecteze grâu și porumb pentru ajutorarea celor lipsiți.

Ședința a decurs cât se poate de creștinește, arătând fiecare membru interes față de aceasta chestiune. Pentru a premerge cu exemplu bun, fiecare membru a subscris un ajutor de câte 15 litri grâu sau porumb; astfel că s'a adunat 130 kgrm grâu și 105 kgrm porumb, cari pentru sărbătorile Crăciunului au și fost împărțite, aducând în casele celor lipsiți o bucurie sufletească, și alinarea năcazurilor. Tot atunci s'a hotărât ca să se înceapă o astfel de acțiune încă în vară, când se va face un fond al săracilor, din care se va împărți după trebuință.

Dela bunul Dumnezeu ca aceasta faptă bună creștinească să fie urmată și de alții.

Pomul de Crăciun. A doua zi de Crăciun pentru credincioșii comunei Vintire a fost o adevărată sărbătoare creștinească. Din îndemnul d-lui inv. dir. Florian Leuca, cu aju-

torul preotului Virgil Muntean, s'a aranjat o frumoasă serbare școlară de Crăciun. Serbarea a deschis-o inv. dir. printr'o cuvântare în care a arătat celor prezenți modul cum e sărbătorit Crăciunul la noi românii. După aceasta au urmat colinzile: Nouă azi ne-a răsărit, Trei păstori, O ce veste, Varsă Doamne, La nunta, Colo sus, cântate toate pe trei voci de copiii de școală.

Au urmat pe urmă două piese teatrale. „Crăciunul orfanilor“ și „Cu colindul“, jucate foarte bine. O deosebită impresie a făcut pomul de Crăciun, împodobit frumos, pe cum și apariția celor patru îngeri, îmbrăcați cu haine împodobite cu sclipituri, așa că din ochii multora a scos lacrimi. Laudă îi revine D-nei Maria Muntean preoteasă și Veturia Leuca inv.

La sfârșit a ținut cuvânt de închiere preotul locului, care a mulțumit credincioșilor pentru interesul ce-l poartă față de astfel de serbări. Iar credincioșii au plecat acasă mulțumiți sufletește și cu dorința de a vedea și ca alte ocazii lucruri de acest fel. După aceea s'au împărțit copiilor de școală bomboane și alte dulcețuri.

Moartea ministrului de Justiție.

Fostul ministru de justiție (dreptate) Constantin Hamangiu, a murit pe neașteptate Joi a doua zi de Bobotează, la locuința sa din București. Răposatul a fost unul dintre cei mai de seamă judecători din țară, om de știință, conducătorul unei reviste judecătorești, membru al academiei Române și unul dintre binefăcătorii ei. În 1918 fusese secretar general la ministerul justiției, iar din anul trecut chiar ministru.

Monumentul unei sburătoare

Una dintre cele mai vestite sburătoare ale lumii a fost dna Lillian Litzel, care a căzut în anul trecut în Kopenhaga dela o înălțime mai mare și a murit numai decât. Americanii recunoscători i-au ridicat în orașul Long Beach din Kalifornia acest frumos monument din marmoră albă de Italia. Lillian Litzel a fost căsătorită cu renumitul sburător italian Alfredo Cadona. Fotografia noastră este luată în clipita, după ce preotul romano-catolic a sfințit acest frumos monument, sburătorii americani sboară în semn de cinste și de dragoste, iară preotul privește după ei.

privit vreme îndelungată, cu capetele descoperite, istoricul prat al nației noastre unde a fost îngropată iobăgia și s'a zămislit libertatea strănepoșilor lui Traian.

Priviau cu ochii umezi Măria Sa Cipariu, cărturarul și Moșul dela Ponor, cari amândoi au văzut cu ochii acelea zile de mărire. Și au ostășit atunci, unul cu peana, celalalt cu lancea...

Curând s'au adunat în jurul celor doi bătrâni toți profesorii liceului și școlarii, privind cu aceeaș sfințenie mareața Câmpie a Libertății și pe cei doi martori ai ei cu ochii înlăcrimați și cu pletele cărunte.

La instrucția militară

— Știi, cum se curăță arma, soldat? — Știi, Domnule sergent. — Ei, care e cel dintâi lucru pe care trebuie să-l faci, ca să cureți arma? — Întâi te uiți la număr. — De ce să te uiți la număr? — Ca nu cumva să cureți arma altuia.

La bancă

— Mai amânați-mă numai câteva zile cu polița (cambiu) aia. Să fiu al dracului, dacă nu v'o plătesc. — Cu ce s'o plătești, pârtilute?

— Am în curte un teiu plin de floare. Vânz florile la farmacie și mă îmbogățesc. Să fiu al dracului dacă nu mă îmbogățesc.

Noul ministru de Justiție. Marelestată Sa Regele a numit zilele trecute pe dl. Valeriu Pop, ministrul Ardealului, președintele „Agru”-ului și avocat la Cluj, ministru al justiției, în locul rămas vacant prin moartea lui C. Hamangiu. Gratulăm din inimă!

O mare biruință a doctorilor. Doctorul american Frederic Ebersohn, dela clinica universității din New-Orleans, a descoperit pricinătorul boalei de copii care se cunoaște abia de câțiva ani sub numele de paralizie infantilă. Lungimea acestui pricinător numit microb este a mia parte dintr'un milimetru, care este și el a mia parte dintr'un metru.

Din inima creștinătății. În ajunul Crăciunului e datina ca toți cardinalii cari se află în Roma să-l felicite pe sf. Părinte Papa Pius XI. Cu acest prilej sf. Părinte a făcut o dare de seamă despre întâmplările mai de seamă ale anului trecut. Sf. Sa și-a exprimat atunci și necazul pe care-l simțește în urma persecuțiilor bisericii din Rusia, Mexico și Spania.

Di Briand nu vrea să mai fie ministru. După veștile aduse de gazetele străine dl. Briand ministrul de externe al Franței n'ar mai vrea să țină această slujbă. Dsa a demisionat din postul de ministru și se pare că ar vrea să nu se mai ocupe de loc de treburile țării. Dl. Laval, primministru, l-a rugat însă să rămână în guvern și să primească a fi numai ministru de stat. Cauza demisiei ar fi unele supărări din partea celorlalți miniștri și pe deasupra și oboseala prea mare.

Revărsări de apă și în America. Din New-York se anunță că râul Tallahatchie, s'a revărsat, cuprinzând cu valurile sale mai mult de 12 mii de hectare, pământ semănat. Pagubele sunt mari și apele se înmulțesc din ce în ce.

Ieftinirea traiului. Se spune că traiul s'a ieftinit mult, și de fapt s'a ieftinit mult în cele din urmă luni ale anului trecut. Față de anul 1916 însă aproape nici nu se cunoaște ieftinirea. Învățații au calculat adecă, cumcă hrana s'a scumpit de 44-99 ori, adecă aproape de 50 de ori, față de prețul din August 1916; îmbrăcămintea de 51-92 ori, iar celelalte de 29-44 ori. Toate mărfurile laolaltă au fost de 42-11 ori mai scumpe la sfârșitul lunii Decembrie 1931 decât la sfârșitul lui August 1916, când România a intrat în războiu. Mult ne mai trebuie deci, până vom ajunge din nou la prețurile dinainte de războiu.

Pace, pace... vorbă goală. De câțiva ani de zile, conducătorii popoarelor din lumea întreagă vorbesc foarte des de pace și se arată fiecare un mai mare apărător al ei. Ce să mai spunem apoi de străduințele cari se depun la Geneva pentru a asigura pacea în lume pentru totdeauna. Toate străduințele se par însă că sunt foc de paie sau cum s'ar mai zice vorbe goale. Într'un număr trecut al gazetei am arătat cât cheltuiește Europa pentru înarmări și am văzut că cheltuiește sume așa de grozave încât cu ele s'ar putea mult alunga sărăcia din bordeele celor năcăjiți. Acum alta

și mai și. Guvernul american a pus în discuția căsii țării o lege prin care se cere învoierea de a face pe seama țării nu mai puțin decât 120 (una sută douăzeci) de vapoare de războiu. Dacă is vapoare de războiu, sigur că nu-s făcute pentru pace.

Strămutare de miniștri. Dl. subsecretar de stat dela Interne Ștefan Meteș a fost numit subsecretar de stat la culte, unde va avea sub îngrijirea D. Sale bibliotecile, arhivele și muzeele statului.

Atentat împotriva împăratului Japoniei. În ziua de 7 Ianuarie un bolșevic japonez a aruncat o bombă asupra trăsorii în care se afla împăratul japonez, care se înapoia dela o paradă militară. Spre fericire bomba nu a explodat. Atentatorul a fost prins și închis.

Șase fugari spre Rusia uclși de grănicerii noștri. În noaptea de 9 spre 10 Ianuarie șase tineri au încercat să treacă Niștrul, refugiindu-se din România în Rusia. Grănicerii i-au somat să stea, ei însă n'au voit. Grănicerii au puscat, omorînd cinci, iar pe al șaselea răbind-l așa de greu încât a murit în drum spre spital. Toți cei șase fugari omorîți au fost evrei basarabeni cari răspundeau la noi bolșevismul, aducând din Rusia tot felul de tipărituri spre acest scop. Toți erau tineri sub 20 ani și trebuiau să fie încorporați anul acesta. Probabil că au voit să scape cu o cale și de militărie și să ducă și vești dela noi la bolșevicii ruși.

În județul Neamț încă tot nu se împacă oamenii cu noul calendar. E adevărată comedia cece se întâmplă la noi în țară cu agitațiile împotriva noului calendar. Agitatorii sunt călugări fără leac de cultură, cari trăiesc bine, prostind oamenii cu chestia calendarului. Astfel au fost prinși de către jandarmi și înaintați parchetului 3 călugări în comunele Zănești și Mesteacăn.

A murit unul dintre cei mai vechi academicieni al noștri. Deodată cu C. Hamangiu, ministrul justiției, a murit tot la București, după scurte suferințe Iacob Negrutzi în vârstă de 90 ani. Coborîtor dintr'o familie de vechi boieri moldoveni Iacob Negrutzi a fost sufletul scrisului românesc, dar mai ales al unei vechi tovărășii de scriitori cu numele „Junimea” și al celei mai vechi reviste românești: „Convorbiri Literare”. Insuși scriitor, a avut cea mai mare fericire când s'a refntregit țara cu celelalte provincii românești. De curând a fost sărbătorit ca cel mai vechiu membru al Academiei de către ceilalți academicieni, în frunte cu însuși Majestatea Sa Regele.

Banii cel de argint. S'a mai svonit și până acum că guvernul nostru ar avea de gând să scoată bani de argint, în locul hârtilor de o sută lei. Gazetele dela București scriu acum că s'a și făcut comanda noilor bani, în Franța și Anglia. Se vor bate de toți 18 milioane lei tot în monede de argint de câte o sută lei. Pe o parte banii vor avea chipul Regelui Carol II., iar pe cealaltă parte coroana țării și numărul 100.

Câtă carne și pâine se mănâncă la București într'un an. În anul 1931 s'au mâncat la București 33 milioane 323 mii 858 kilograme carne, tăindu-se 572 mii 395 vite. După ce populația Bucureștilor este de 631 mii 288 locuitori, cari formează 158 mii 45 gospodării, — se vede că fiecare locuitor a mâncat anul trecut câte 53 kgr. carne. S'au mai mâncat tot anul trecut 8 milioane 755 mii 66 bucăți jîmble, 30 milioane 416 mii 342 kgr. pâine albă și 30 milioane 386 mii 745 kgr. pâine neagră, cu totul 79 milioane 558 mii 153 kgr. pâine; revine deci pe cap de locuitor 126 kgr. pâine. Așadar, Bucureștenii au, după cum se vede, stomacuri destul de bune, fiindcă fiecare locuitor a mâncat anul trecut câte 126 kgr. pâine și câte 53 kgr. carne, afară de zamă, slănină și alte mâncări.

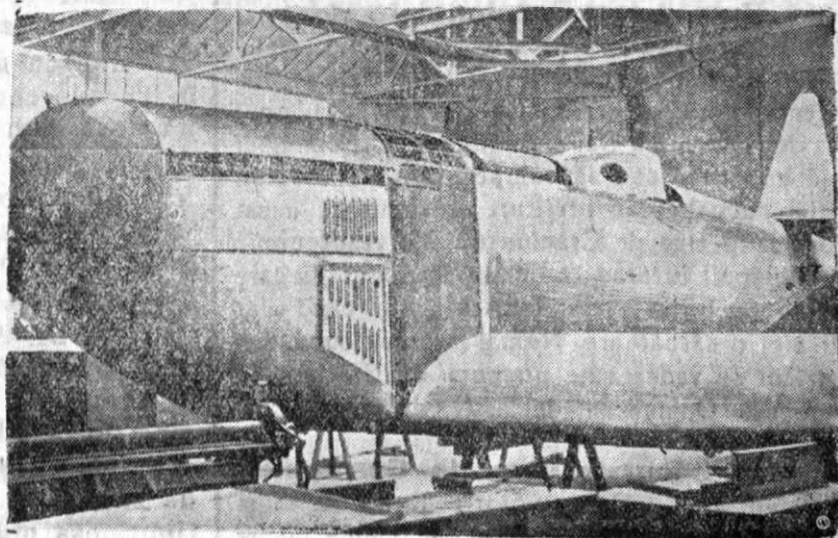
Fascismul e tare. După cum se vedește din Roma, fascismul italian este din ce în ce mai întărit. Nu numai că poporul are deplină încredere în conducerea dlui Mussolini, dar se spune chiar că membri organizațiilor fasciste se înmulțesc întruna. Astfel se spune că organizația tinerilor fasciști a ajuns acum la un milion patru sute unsprezece mii de membri. În anul trecut — 1931 — numărul membrilor a crescut cu 652.796.

Un om care își vinde oasele. La începutul acestei luni a apărut în câteva ziare din Ardeal știrea că un om vrea să-și vândă scheletul (oasele). De bună seamă omul va fi având necazurile lui, cari l-au îndemnat să ia această hotărîre uimitoare. Dar, lucru interesant, după cum spun unii gazetari, omul și-a prețuit oasele cam mult, tocmai patru mii de lei în cap. Asemenea marfă cumpără de regulă doftorii, ca să vadă cum stau oasele omului. Se pare însă că în sărăcia aceasta mare nu va putea face omul târg.

Un mort care trăește, sau fel și fel de hoții. Din Franța vine o știre cu totul asemănătoare cu lucrurile cari numai în închipuire pot trăi. Totuș cece vom spune mai jos este lucru adevărat, căci e spusă de poliție. Un om, mișel din firea lui, era asigurat la o societate pe o sumă destul de mare; bani

Încă un aeroplan cu care se va sbura în stratosferă

Chipul nostru înfățișează o nouă mașină de sburat pe care a făcut-o inginerul francez Guerchais și cu care are de gând să sboare mai sus decât este cel mai înalt munte al lumii și unde nici aier nu mai este. Acest strat de aier foarte subțire, unde nu mai poate trăi nici un fel de vietate, se numește stratosferă. — Motorul acestei noi mașini de sburat are 700 puteri de cai și cu ajutorul lui aeroplanul se poate urca, în 40 de minute, la o înălțime de 15 mii metri, făcând 324 kilometri la oră

Unul care face aur

Un polon cu numele Dunkowski stă de mult la Paris și asigură lumea, că el știe să facă aur. Oamenii au crezut și l-au împrumutat cu sume frumoase de bani, în nădejdea, că apoi se vor îmbogăți. Văzând însă, că nu mai izbutește, l-au pârît. Poliția l-a luat la triparale, dar Dunikowski n'a desnădăjduit. El le-a spus, că să poștească și să-l urmărească, și le-a făgăduit, că va face aur în fața lor. Chipul nostru arată pe Dunikowski între doi detectivi (polițiști îmbrăcați în haine civile), făcând pregătirile de lipsă pentru facerea aurului.

albi pentru zile negre. Dar mai avea omul și o mândră, de cea de pe la oraș, care mănca mulți bani, și nu știa cum ar putea el scoate banii, dar tot să rămână viu și să-i cheltuiască cu mândra lui. Fiind odată cam bolnav, doctorul care l-a vizitat a spus că până mâne va pieri. Omul însă n'a pierit, dar a trimis pe iubita lui la doctor să-i dea un certificat de moarte. Doctorul i-a dat. Cei doi au pus un butuc în sicriu și au făcut toate cele de trebuință unui mort. Apoi hai după bani, dar, când nici au bănuiau, au fost prinși.

Revărsări de apă în Anglia. În Anglia plouă încontinuu, începând cu ziua de 31 Decembrie a anului trecut. Din cauza atâtor ploii, foarte multe râuri și-au eșit din țărmuri, acoperind hotare întregi. Semănăturile au suferit mult. Câteva sute de persoane au fost lăsate fără adăpost, casele lor fiind luate de valurile apei.

Cum a fost Crăciunul la Moscva. Corespondentul din Moscova al ziarului „Neue Freie Presse“ din Viena a trimis o corespondență în care descrie, cum a trecut Crăciunul la Moscova. S'a dat poruncă aspră ca nimeni să nu vândă sau să cumpere pomi de Crăciun nici podoabe sau prăjituri obișnuite cu acest prilej. În ziua de Crăciun nu s'a văzut nimic neobișnuit în oraș, oamenii s'au dus fiecare la lucru, la birou, la fabrică, ca și când n'ar fi nici o sărbătoare. Numai în casele supușilor străini se vedea câte un pom de Crăciun. Să ferească Dumnezeu de astfel de împrejurări!

Cât cucuruz vom da Germaniei. Potrivit unei înțelegeri între țara noastră și Germania, urmează ca de-acum înainte, cucuruzul să-și capete o trecere mai mare. În în-

țelegerea aceea se prevede anume că România va putea trimite în fiecare lună, în Germania, 10.000 de vagoane de cucuruz. Presupunând că un tren ar avea cincizeci de vagoane, înseamnă că noi vom trimite în fiecare lună două sute de astfel de trenuri încărcate cu cucuruz.

Mișcări în Spania. În localitatea Costablanca din Spania s'au întâmplat în noaptea anului nou, mișcări îndrăznețe contra conducerii de acum a țării. Cei răsculați au prins pe câțiva inși dintre membrii gardei civile și i-au măcelărit cumplit. Liniștea a putut fi garantată numai după multe străduințe. Generalul Jurgo a fost însărcinat cu judecarea celor răsculați și, din câte se spun, pare-că judecata lor va fi foarte aspră.

140 ore sub pământ. Săptămâna trecută s'a prăbușit o mină (baie) de cărbuni, din R. Euthen (Germania), acoperind 14 lucrători dintre cari 7 au murit, iar ceilalți 7 au fost aflați încă vii, după ce stătuseră sub pământ mai bine de 5 zile, adică 140 ore.

Mersul vremii

— Cum a fost vremea pe la Blaj în anul 1931 —

Ianuarie. Vremea a fost liniștită. Vânt a bătut numai în două zile, pe la mijlocul lunii. Zile cu soare au fost numai patru. Celelalte au fost noroase. Zăpadă a căzut puțină. Cel mai gras strat de zăpadă a fost în 9 Ianuarie, de 7 cm. Apa ce s'a format din topirea zăpezii abia a ajuns 12,9 milimetri. În trei zile din aceasta lună a plouat. Ceață încă a fost în vre-o 7 zile, iar în 2 zile, la sfârșitul lunii, a fost și chiciură. Frig n'a fost. Răceala cea mai mare a fost în jumătatea a doua a lunii.

Februarie. O lună de iarnă, fără zăpadă și fără apă. O secetă adevărată. A nins puțin de tot într-o singură zi și odată au căzut și câți-va picuri de ploaie. Pământul a fost acoperit cu zăpadă numai într-o zi, la început. Și aceasta zăpadă a rămas din cealaltă lună. După aceea vre-o două săptămâni zăpada s'a mai ținut numai prin gropi și prin locurile de dos.

Vânt a bătut în vre-o 8 zile, dinspre miazănoapte, apus și miazăzi.

Zile cu soare au fost vre-o 15, iar în 13 zile cerul a fost acoperit. Ceață n'a fost numai în 2 zile.

În celea dintâiu trei zile a fost mai frig, apoi răceala a scăzut, așa că pe la jumătatea lunii, noaptea a fost 2—4 grade caldă, iar peste zi căldura s'a ridicat și până la 16 grade.

Martie. A fost destul de rece și cu vânt mult. A bătut vântul în 18 zile și numai 13 zile au fost liniștite. A nins în 4 zile. Mai multă zăpadă a căzut în 12 și 13 Martie, când stratul de zăpadă a fost gros de 8 cm. N'a ținut însă mult, căci s'a topit, formându-se din ea vre-o 16 milimetri de apă.

În trei zile dela începutul lunii a plouat puțin. Zile senine, cu soare au fost vre-o 11, iar în celelalte cerul a fost acoperit de nori. În patru dimineți a fost și brumă, iar trei zile au fost cu negură.

Aprilie. Jumătate luna a fost liniștită, iar jumătate cu vânt. Vântul a bătut tot dela miazăzi-apus. Au fost 7 zile ploioase, în cari a căzut cu totul 40 milimetri apă. În 5 dimineți a fost rouă și într-o zi a fost negură. În câteva nopți a fost destul de rece. În noaptea a treia a lunii frigul a ajuns la — 8 grade. La sfârșitul lunii, ziua a fost destul de cald, ridicându-se căldura în ziua 19, 20 și 21 a lunii până la 23—24 grade.

Mai. A fost cald. Pe la sfârșitul lunii căldura s'a ridicat până la 28—30 grade peste zi. Zile senine, cu soare strălucitor au fost 21. Vânt a bătut numai în 7 zile. Ploaie a căzut mai puțină ca și în Aprilie. În 11 Mai a fulgerat și s'a auzit cel dintâi tunet. Rouă încă a căzut în vre-o 6 dimineți și într-o dimineață a fost și ceață.

Iunie. Vremea e tot călduroasă, ajungând, în jumătatea a doua a lunii, căldura de peste zi până la 29—31 grade. Vânt a bătut numai în 3 zile. Zile senine au fost 25. Ploaie a căzut multă — cu totul 100 milimetri. Cea mai mare ploaie a fost în ziua a 27 a lunii, când au căzut deodată 36 milimetri apă. Fulgere și tunete au fost în 5 zile.

Iulie. Cea mai călduroasă lună. La început căldura de peste zi a fost de 29—30—31 grade, iar în jumătatea a doua a lunii s'a ridicat căldura peste zi la 35—39,5 grade. Cea mai mare căldură a fost în 16 Iulie, de 39,5 grade, rămânând tot ridicată până în 21 Iulie, când, după amiază s'a înorat, a plouat și a căzut grindină. Vânt a fost puțin, ca și în Iunie, iar rouă a căzut în 13 dimineți.

August. E frumos și senin. Au fost 23 de zile, în cari soarele a strălucit și numai 2 zile au fost noroase de dimineață până seara. Ploaie a căzut mai puțină, cu totul 28 milimetri. În două zile s'a văzut și curcubeu. Iar în ziua de 21 August după masă, s'a pornit o furtună mare, care a desrădăcinat arbori și a rupt stâlpi de telegraf.

Septembrie. E ploios. A căzut ploaie în 17 zile. Cantitatea de apă e de 104 milimetri. Vânt încă a bătut în 11 zile, mai mult tot dela apus. Căldura cea mai mare a fost la începutul lunii. Apoi tot scade, ajungând în noaptea de 28 Septembrie — 0,5 grade răceală. Atunci a căzut și brumă. Rouă încă a fost în vre-o 8 zile iar ceață în 4 zile.

Octombrie. Nu e frigos. Numai în două nopți, a scăzut căldura până la — 2,5 și — 6 grade. În aceste nopți a fost și brumă. Vânt puțin. Zile senine vre-o 12, iar zile cu ploaie vre-o 5. Ceață a fost în 12 zile, iar în 9 zile a căzut și rouă.

Noembrie. Ziua cea dintâiu începe cu zăpadă, care însă în aceeași zi se și topește. Altă zăpadă nu mai cade până în ziua ultimă, când grosimea stratului de zăpadă e de 6 cm. Ploaie cade în vre-o 5 zile, iar în 9 zile e brumă. Zile senine sunt vre-o 10 iar vânt bate în 4 zile.

Decembrie. Zăpadă foarte puțină. A nins în 5 și 11 Decembrie. Ploaie n'a căzut de loc. În patru zile a fost și chiciură. Vânt a bătut în 5 zile. Frig n'a fost. Cea mai mare răceală a fost în 21 și 22 Decembrie când frigul a ajuns la — 15 și — 16,5 grade. Peste zi, dela Crăciun și până în 30 Decembrie, căldura a crescut până la 7,8 și 12 grade.

Resumare. În întreg anul au fost: 87 zile cu vânt, 174 zile senine, 191 zile noroase, ploaie a căzut în 79 zile, a nins în 17 zile, apa din ploaie și zăpadă face 485 milimetri, pământul a fost acoperit cu zăpadă în 26 zile, ceață a fost în 49 zile, rouă a căzut în 71 zile, chiciură a fost în 6 zile, tunete și fulgere a fost în 14 zile, curcubeu s'a văzut în 2 zile, grindina în 1 zi, brumă a căzut în 24 zile. Ziua cea mai călduroasă a fost în 16 Iulie. Noaptea cea mai friguroasă a fost în 21 Decembrie. Luna cea mai secetoasă a fost Februarie, cu abia 0,8 milimetri apă. Luna cea mai ploioasă a fost Septembrie, cu 104 milimetri apă. Celea mai multe zile senine au fost în Iunie. Cele mai multe zile noroase a fost în Ianuarie.

Ion Popu-Câmpeanu

Alegerea porumbului (cucuruzului) de sămânță

În numărul trecut al acestei gazete am arătat, ce însușiri trebuie să aibă o sămânță bună de sămănat. Sămânța, cu astfel de însușiri, putem cumpăra dela Camerele de Agricultură. Dacă avem însă soiuri bune, atunci e mai bine să punem la o parte pentru sămânță din roadele noastre.

Trebuie să sămănam soiuri cari sunt mai căutate pe piață. Astfel, cucuruzul cu boabe mici (Cincantin, Pignoletto ș. a.) este mai căutat și mai bine plătit, decât soiurile cu boabe mari (Dintele de cal). Totodată cucuruzul cu boabe mici se coace mai de vreme. Deci, pământul se eliberează mai repede, încât se poate pregăti bine pentru grâu și alte bucate.

Ca să avem sămânțe bune de sămănat, trebuie să facem, în fiecare an, o bună alegere.

La cucuruz alegerea se poate face și acum în timpul iernii, dar e mai bine să se facă pe câmp, înainte de cules.

Iată, cum se poate face alegerea acum în timpul iernii:

Plugarul, deodată cu sfărâmatul cucuruzului, pune la o parte pentru sămânță, știuleții (ciucalăi) cari îndeplinesc următoarele condițiuni:

1. Să fie de soi curat. Soiurile curate se coc în același timp și dau roada mare. În aceeași tablă de pământ, trebuie să sămănam numai un singur soi. Numai soiurile curate sunt căutate și bine plătite pe piețele mari.

2. Să fie sănătos, adică să nu fie atacat de tăciune, mușgaiu ș. a.

3. Să fie bine copt. Sămânțele de pe știuleții bine copti rabdă (supoartă) gerurile cele mai grele. În schimb, la cucuruzul necopt bine, frigul cel mai mic (8°C.) îi strică și îl face să nu încolțească.

4. Să fie cât mai greu. Știuleții grei au sămânță bogată în hrană.

5. Știuleții să aibă aproape aceeași grosime atât la coadă cât și la vârf. Știuleții, cari îndeplinesc această condițiune au boabe de aceeași formă și cu aceeași cantitate de hrană. Aceste boabe vor încolți deodată, așa că tinerele plante vor crește pe o formă și se vor coace în același timp.

6. Știulețul să fie bine acoperit cu boabe, atât la coadă cât și la vârf.

7. Să aibă o lungime potrivită.

8. Boabele să fie așezate pe cocian cât mai adânc și în rânduri drepte.

Știuleții, cari îndeplinesc condițiunile de mai sus, se păstrează până primăvara, într'un loc uscat și ferit de șoareci.

Primăvara, trebuie să pregătim cucuruzul pentru sămânță.

Pregătirea se face în modul următor: Înlăturăm (dăm la o parte) boabele dela vârf și coada știulețului. Boabele dela coadă sunt mai mari, pe când cele dela vârf sunt mai mici decât boabele dela mijlocul știulețului. Deci, nu sunt bune pentru sămănat.

Sămănam numai boabele din mijlocul știulețului, fiindcă numai ele sunt pe o formă și au aceeași cantitate de hrană.

Dacă vom alege și vom pregăti cucuruzul pentru sămânță, după cum am arătat mai sus, vom căpăta roade mari și frumoase.

Victor Oros

profesor de economie la Școala Normală din Blaj.

P. Prof. Pop S. I. Vă mulțumim pentru frumoasele cuvinte de mulțumită, de cari așa de puține primim. Mai ales Vă mulțumim însă pentru rugăciunile pe cari le înălțați pentru noi la ceriuri, fiind convinși pe deplin, că în aceste vremuri de grea încercare pentru noi numai bunul Dumnezeu ne poate scăpa de dezastrul material.

Diul A. C. cantor în B. Vă plângeți, că nu V'am publicat colinzile trimise. Cauza e că au mai fost publicate și astfel sunt cunoscute.

Diul V. M. Inv. pens. în B. p. C. Nu ne mirăm cât puțin de necazul D.-Voastre. A trăi un an și jumătate fără de leafă sau pensiu, e grozav de greu. Casa Pensiilor știm și noi că nu se prea grăbește cu rezolvirea cererilor. Noi am rugat pe un domn dela București să se intereseze de starea pensiei D.-Voastre. Indatăce ne va răspunde, Vă vom aviza.

Diul Nic. Muntean în C. Nu putem publica ceea ce s'a mai publicat vreodată altundeva. Cu plata vom mai aștepta vreo lună-două.

Ioan Ciungan. Din suma de Lei 190 am trecut pe 1931 Lei 90, iar restul de 100 Lei pe 1932.

Rus Petru. Am primit suma de 90 Lei, plătit până la 31 Martie 1932.

Dehelean Ioan, cantonier. Abonament plătit pe jumătatea primă a anului curent.

Turchinac Ioan, cantor. Abonamentul plătit pe întreg anul 1932.

Dreghiciu Dionisiu. Am primit 180 Lei. Abonamentul plătit până la 1 Febr. 1932.

Emil Bogea Bruxelles. Aveți de plătit pe 1931 Lei 25, iar pe 1932 Lei 300. Banii se pot trimite prin mandat postal.

Am primit câte 90 Lei dela următorii: Nicolae Tomuța, Lucreția Giurca, Simion Maier Truschi, Of. parohial Sănmărtinul de C., Vasile Bucur, Iuliana Stupinean, Sanislav Vasile, Dehelean Ioan, Ioan Codariu, Ioan Mureșan, Ioan Selbăjan, Rusu Petru, Petru V. Și-reagu, Lateș Alexandru. Ștef Petru, Iosif Hossu.

Câte 100 Lei: Raveca Pop, Dumitru Mihalca, Ilie Pădurean, Harăstășan Aurel, Ioan Cofariu, Ciorba Ioan, Șuteu Ionică, Ciulea Ioan I. N., Nicolae Gligor, Nicolae Neda, Ana Franțescu, Susana Tătar, Oancea Ioan.

Câte 160 Lei: Ioan Iepure, Dafina Pănzan, Tit Liviu Cernea, Doros Ștefan, Nicolae Coloriu, Aurel Vițan, Bumba Vasile, Maria Bucur, Vestemian Bloș, Hodoș George, Toma Suci, Dr. C. Suci, Nicolae Suci, Nicolae Negruțiu, Ioan Aftenie.

Câte 180 Lei: Cobliș Vasile, Bian Horațiu, Emil Timbruș, Firin Nicolae, Bodocean Vasile, Sabou George I. N., Maria Bogdan, Curatoratul bisericesc Săuca, Golgoș Petru, Gh. Mărza, Drăgan Alexandru, Ioan Dogariu, George Ilie Andreș, Pop Vasile, Ilie Farago, Neamțu Ioan, Albu Petre, Stoia Ioan, Banca «Strugurul» C., George Șomfălean, Mitru Sășaran, Romul Cucerzan, Ioan Cădea, Ioan Oprișor, Bleza Isailă, Ioan Costea, «Patria» Teiuș, Țălan Dumitru, Șipoș Iosif, Ioan Rusu I. M., Pavel Pascu, Lucreția Mureșan, Toma Iacob I. V., Ana I. Petri, Andro Ignat, Hutghiș Simion, Moldovan Zaharie, Cosma Pașca, Ana Major Hurubeanu, Nicolae Vuia.

Ioan Văgălău, Nicolae Petruța, Herlo T. și Ursai Șt., Petru Plic, Petruța George, Nichita Simion I. I., Cristofor Turcea, Of. parohial Vetiș, Gerdanoviciu George, Maurice Mateiu, Alexandru Dragoș, Nicolae Păcurar, Dragoș Vasile, Dumitru Periș, Ioan Butiulca, Of. parohial Vințul de jos, Iuliu V. Albin, Ioan Popa I. T., Dănilă Motoc.

Câte 200 Lei: Chețian Nicolae, Maria Tolgyeș, Constantin Florea, George Spornic, Palfi Iosif, Isidor Herbea, Nicolae Ticaciu, Ungurean Augustin, Iosif Ci-mașiu, Cosma Vasile, Ioan Jurma, Cristea Iuliu, Valeriu Pavel, Gavrilă Năsui, George Regep, Teodor Bărsan I. P.

Câte 360 Lei: Petru Suci, Mălai Macedon, George Sabo, Manoilă Manic, Văd. Todericiu Maria, George Bone, Dr. Ștefan Drăgășan, Of. Parohial Folia, Of. Parohial Jibou, Pipă Iosif.

Alte sume: Ioan Munteanu 60; Macarie Dumitru 120; Iosif Bucur 263; Talabe Victor 260; Dr. Eugen Sănpetean 135; Ioan Borcoman 340; Tinege Petre, 260 Filip Dăneasă 60; Virgil Brătfălean 40; Botoș Dumitru Lichi 165; Soponar Dumitru 230; Ioan Ciungan 190; Cozmuța Ioan 170; Ioachim Maxim 340; Chiș Avram 120; Bucur Zaharie 213; Mureșan George 30; Tomșa Iosif 300; Selegean Petre 80; Vasile Goția 183; Neamț Filoftei 158; Aurel Modi 134; Traian Haiduc 270; Mureșan Nicolae 300.

Dragoș Gavril a M. 190; Buruian Eftimie 45; Biserica Brebi 370; George Vidan 65; Ioan Petru Șandoga 330; Ioan Turchinac 220; Nicolae Sabou 60; Pop Gavril I. Andriș 190; Rev. Iacob Popa 800; Dumitru Periș 250; Eugen Bucur 540; Simion Vermeșan 270; Florea Iacob 135; Sărătean Ioan 60.

Redactor: IULIU MAIOR.

Administrația Centrală Capitulară — Blaj

No. 30—1932

Anunț de închiriere

Capitulul Metropolitan gr.-cat. din închiriaza pe 3 ani, începând cu 1 Februarie 1932, casa fundațiunii Metrop. V. Mihali, din piața Inocențiu M. Klein, No. 2 (lângă Primărie).

Cei ce reflectează la ea, vor înainta o-ferte în scris, închise, până 25 Ianuarie 1932, orele 6 seara, la Administrația C. Capitulară. Blaj, 14 Ianuarie 1932.

Dr. AMBROSIU CHEȚIANU
adm. capitular.

Viorica Novac

și

Teodor Bălaș

căsătorii

Blaj

Benic

(47) 1—1

Abonament nou la foaie

Cu 1 Ianuarie 1932 deschidem abonament nou la „Unirea Poporului“. In vremile grele de astăzi vrem să facem o ușurare pentru cetitorii gazetei noastre. Și anume:

Pentru cetitorii cari ne trimit plata abonamentului la foaie pe înainte, în timpul dela 1 Ianuarie—31 Martie 1932, dăm gazeta:

Pe un an întreg Lei 160—

Acest preț îl putem face numai pentru acei iubitori ai gazetei noastre cari ne trimit toți banii odată, în timpul arătat mai sus. Pentru toți ceilalți, abonamentul este următorul:

Pe un an întreg Lei 180—

O jumătate de an „ 90—

Pe trei luni „ 45—

In străinătate „ 300—

In America Dolari 2—

Prețul de abonament se trimit cel puțin pe o jumătate de an, sau pe trei luni, înainte.

Abonament pentru membrii „Agrului“

In urma înțeleșului dela Oradea-mare, pentru membrii „Agrului“ statorim următoarele: Dacă într'o comună se află cel puțin 10 Membri ai „Agrului“ și aceștia cer foaia laolaltă, pe adresa Preotului-conducător, care stă bun pentru plata foil, pe care o încasează și o trimite la timp, dăm gazeta:

Pe un an întreg cu Lei 150—

O jumătate de an cu „ 75—

Unde sunt cel puțin 25 de membri ai „Agrului“ cari cer foaia pe-o singură adresă iar Preotul-conducător adună banii și ni-i trimite la timp, putem să dăm gazeta:

Pe un an întreg cu Lei 130—

O jumătate de an cu „ 65—

Banii de abonament dela membrii „Agrului“ încă trebuie trimiși pe înainte sau cel mai târziu până la 31 Martie 1932. Altfel gazeta nu poate răzbi cu plata hârtiei și a tiparului cari ni-se cer și nouă pe înainte. Azi nici o marfă nu se mai dă pe așteptare.

Membrii „Agrului“ capătă și „Calendarul dela Blaj“ mai ieftin. Dacă se cer pe-o singură adresă cel mai puțin 10 calendare, fiecare calendar costă 12 Lei.

10 calendare 120 Lei

20 calendare 220 „

25 calendare 250 „

Adecă dacă se comandă 25 calendare, fiecare costă numai 10 lei! Banii calendarelor se trimit pe înainte de către Preotul care conduce „Agra“ în parohie.

Un lucru să știe toți cetitorii gazetei noastre:

Astăzi nimeni nu mai dă hârtie și tipar pe așteptare, deci suntem siliți să lucrăm numai cu bani înainte! Iar gazeta noastră nu are fonduri și lucrătorii ei, și cei cu peana și cu brațele, sunt oameni săraci.

Administrația gazetei

„Unirea Poporului“

Pe cotorul mandatului postal cu cari ni-se trimit bani, se scrie totdeauna dacă banii sunt pentru foaie sau pentru calendar.

Cerșitorii de azi

— Cu toate că sunt împotriva cerșitoriei, și-ași da ceva pomană, dacă n'ai fi beat. — Ce să fac, domnule!... Mă îmbăt, ca să am curaj să cerșesc. —

Arendă

In hotarul Turzii, la „Pordei“, se dă în arendă o moșie de cca 40 jugăre, calitatea primă, arător, fânaș, casă de locuit cu 3 încăperi, pivnița, grădină cu pomi roditori, supraedificatele economice necesare și unelte agricole. Doritorii se vor adresa dlui *Ignat Borza* Turda Str. Principele Carol 44 unde vor primi toate informațiunile. (44) 1—1

No. 1396—931

Publicațiune

Rămânând prima licitație fără rezultat, se publică din nou licitație pentru arendarea cârciumei comunale Tăuni pe timp de 5 ani, în ziua de 15 Ianuarie 1932.

Prețul de strigare Lei 2000.

Condițiunile se pot vedea la primărie.

Tăuni, 30 Decembrie 1931.

(45) 1—1

PRIMĂRIA

A apărut:

(46) 1—1

LITURGIA

urmată de pricesne în versuri și alte cântări ocazionale.

Se află la Librăria din Blaj și la autor:
Ioan Colceri cantor-invățător Voșlăbeni, j. Ciuc.

Prețul 30 Lei cu porto.

Vasile Hoza

Magazin de ornate bisericesti. Vestimente din cele mai bune ștote.

Prapori de mătăsă din Damasc **Candelabre** din bronz auriu de 6 până la 24 lumini. **Potire, cădelnițe, picside, epitrafire.**

Fabrică de clopote

Turnătorie de fontă și metal. La comandă fabrică clopote orice mărimi din cel mai bun material cu garanție de 50 ani și se află în depozit de ori ce mărimi.

Prețurile cele mai solide.

VASILE HOZA

Sibiu, Piața Prințul Carol Nr. 14

(43) 3—3

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei

Legat întreg în pânză, aurit 340 „

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1932

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

➡ Mai ieftin ca totdeauna! ➡

In acest an plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am statorit prețul calendarului poporal, mai mic ca totdeauna. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului poporal Lei 15. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 17 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 17 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 20 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi! In cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 15 Lei acasă la dânsul, pe masă!

Cu ramburs și pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească și să comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI“ pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-mică